

List 3/2025

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Brezmadežna naša mati

Brezmadežna Mati Marija ima v srcu verujočega človeka posebno mesto, saj predstavlja podobo popolne ljubezni, nežnosti in popolnega zaupanja v Boga. Njena brezmadežnost ni le verski izraz, temveč simbol čistega srca, ki zna prisluhniti Božjemu klicu in se mu odzvati z neomajno pripravljenostjo. Marija je v zgodovini odrešenja tista, ki je s svojim »zgori se« odprla vrata novemu upanju, zato jo verniki doživljamo kot svojo duhovno mater, vodnico in varuhinjo.

Podoba Brezmadežne matere vzbuja občutek tišine, miru in domačnosti. V njej se človek lahko zateče pred hrupom sveta, saj nas spremlja kot mati, ki razume, tolaži in usmerja. K njej se obračamo z zaupanjem, ker vemo, da nas sprejema brez obsojanja, tako kot sprejema vsakega človeka, ki išče resnico, tolažbo ali moč. Njena čistost ni odmaknjena popolnost, ampak povabilo, naj tudi mi v svojih vsakdanjih izzivih izbiramo dobro, odpuščamo in gradimo ljubezen.

Brezmadežna Mati nas uči poslušnosti, a ne slepe; uči poguma, a ne brezgla-vega; uči vztrajnosti, ki temelji na veri. S svojim življenjem kaže, da prava veličina ne izhaja iz zunanjega sijaja, temveč iz notranje odprtosti za Boga in za človeka. V sodobnem svetu, kjer hitrost, tekmovalnost in pritiski pogosto zasenčijo resnične vrednote, Marijin zgled nežno opominja, da je mogoče ostati čist v srcu tudi takrat, ko je pot zahtevna.

Zato jo verniki kličemo »naša mati«. Ne zato, da bi ji pripisovali božansko naravo, temveč zato, ker v njej prepoznamo materinsko skrb, bližino in so-čutje. Marija je tista, ki nas spremlja pod križi življenja, nas opogumlja, ko omahujemo, in nas vodi k luči, tudi ko se zdi, da je tema premočna. Njena navzočnost v krščanski tradiciji tako ni le spomin, temveč živa vez med ne-
bom in zemljo, med Bogom in človekom.

Brezmadežna naša mati ostaja simbol upanja, vere in zvestobe. V njenem naročju najdemo prostor, kjer se srce spočije, kjer se bolečine umirijo in kjer se duša znova naravna na tisto, kar je resnično pomembno: ljubezen, mir in dobroto. Njen zgled nas vabi, da tudi mi postanemo nosilci luči in graditelji miru – tako v sebi kot v svetu, ki ga sooblikujemo.

p. Milan Kos

Božja Mati

Človeške besede ne morejo izraziti, kdo je bila tista, ki je resnično postala Božja Mati. Gotovo, tudi ona je le stvar; toda z božjega vidika je tako vzvišeno bitje, da si moramo priklicati v spomin, kdo je Bog, da bi tako lahko razumeli, kdo je Božja Mati. Vera nas uči, da je Marija resnično Božja Mati. Ni pa mogoče biti le mati enega otrokovega dela. Marija je mati celega Jezusa, Boga-človeka, zato je Božja Mati. Čeprav je dostojanstvo njenega Božjega materinstva pravzrok vseh njenih prednosti, je vendar kot prvo milost prejela od Boga brezmadežno spočetje, kar pomeni, da je od prvega trenutka svojega življenja prosta vsakega madeža, tudi madeža izvirnega greha.

Sv. Maksimilijan Kolbe

Člani Vojske Brezmadežne si v teh adventnih dneh prizadevajmo:

Pobožnost do Brezmadežne

Širimo pobožnost do Brezmadežne Marije, to je Marije, ki je brez greha spočela Jezusa Kristusa. Član M.I. mora vsakodnevno živeti v skladu z marijanskim idealom čistosti in svetosti.

S svojim življenjem in dejanji skušajmo člani M.I. prispevati k temu, da bi se več ljudi posvetilo Mariji in skozi njo prišlo bližje Bogu.

Širjenje katoliške vere

Sv. Maksimilijan Kolbe je želel, da bi člani M.I. aktivno sodelovali pri evangelizaciji, tako da bi z dobrimi deli, molitvijo in osebno pričevansko vero spremenili svet na bolje.

Duhovni boj proti grehu in zlu

Člani M.I. se borimo proti grehu in vsakršnemu zlu v svetu. To je predvsem duhovni boj, saj se zavzemamo za čistost, poštenost, pravičnost in življenje v skladu z evangelijem.

Gre se tudi za ohranjanje čistosti vere in morale v svetu, kar pomeni zavračanje vsega, kar bi lahko vodilo v duhovno dekadenco ali odtujitev od Boga.

Advent

Advent je štiritedensko liturgično obdobje v krščanski tradiciji, ki nas vodi v mirno in premišljujočo pripravo na Božič, praznik Jezusovega rojstva. Čeprav je danes advent pogosto povezan s praznično naglico, lučkami in darili, njegova globlja vsebina ostaja povabilo k notranjemu zbranemu pričakovanju. Beseda advent izhaja iz latinščine *adventus*, kar pomeni »prihod«

ali »prihajanje«, in prav ta pomen daje obdobju poseben značaj: gre za čas, ko se človek ustavi, prisluhne tišini in znova odkrije, kaj pomeni odprto srce.

Kristjani v adventu ne gledamo le nazaj, proti zgodovinskemu dogodku Jezusovega rojstva, temveč tudi naprej – proti obljubi, da bo Kristus znova prišel. To dvojno pričakovanje odpira prostor za upanje, ki prežene temino vsakdanjih skrbi. Advent nas uči, da resnična priprava ni v zunanjih opravkih, temveč v notranjem miru, kesanju, dobroti in prizadevanju za boljšo povezanost z Bogom in med ljudmi.

Znani simbol tega časa je adventni venec s štirimi svečami. Vsaka sveča ima svoj pomen in vsaka nedelja nas korak za korakom vodi bliže k svetlobi božičnega praznika. Prižig sveč nas spominja, da se luč rojeva iz teme in da upanje raste iz majhnih dejanj ljubezni, prijaznosti ter odpuščanja.

V hitrem in pogosto hrupnem svetu advent vabi, da vsaj za trenutek upočasnimo korak. Da občutimo hrepenenje, ki ga nosimo v sebi, in ga spremenimo v dejanja dobrote. Da se pripravimo na prihod tistega, ki prinaša mir. Tako advent postane čas tihe rasti in notranje preнове, ki nas napolni z upanjem ter nas pripravi, da Božič sprejmemo z odprtim in hvaležnim srcem.

Želim vam lepo duhovno pripravo na praznik Jezusovega rojstva in odprto srce za Novorojenega ter polno srce hvaležnosti za milosti, ki nam jih prinaša Gospod!

p. Milan Kos

